

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 812/2026
08.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Луке Ђорђевића, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Луке Ђорђевића - адвоката Жељка Санковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 13К.бр.568/2021 од 07.07.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1090/25 од 19.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Луке Ђорђевића - адвоката Жељка Санковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 13К.бр.568/2021 од 07.07.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1090/25 од 19.02.2026. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 13К.бр.568/2021 од 07.07.2025. године окривљени Лука Ђорђевић је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у висини која ће бити одређена посебним решењем, а по прибављању података о њиховој висини.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1090/25 од 19.02.2026. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног Луке Ђорђевића - адвоката Жељка Санковића, па је потврђена пресуда Вишег суда у Београду 13К.бр.568/2021 од 07.07.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Луке Ђорђевића - адвокат Жељко Санковић, због повреда закона из члана 16, члана 428. став 8. и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, те да у целини укине пресуде Вишег суда у Београду 13К.бр.568/2021 од 07.07.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1090/25 од 19.02.2026. године и предмет врати на поновно

одлучивање првостепеном суду или да у целини преиначи наведене пресуде, као и да обавести браниоца окривљеног о дану и часу одржавања седнице већа ради присуства истој.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног Луке Ђорђевића је као разлог подношења захтева за заштиту законитости само формално означио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, бранилац окривљеног даље у образложењу захтева не наводи који конкретно доказ на коме је заснована побијана правноснажна осуђујућа пресуда је незаконит и у чему се тачно састоји његова незаконитост, већ својим наводима којима образлаже постојање по њему ове повреде, по налажењу Врховног суда, фактички указује на повреду одредбе члана 419. ЗКП. Ово имајући у виду да бранилац истиче да је суд поступио супротно обавези да пресуду заснује на савесној и брижљивој оцени сваког доказа појединачно и свих изведених доказа заједно, будући да није у образложењима побијаних нижестепених пресуда навео и оценио садржину кључних доказа који су изведени током поступка и то извештаја УКП Одељења за увиђајно-оперативне послове број Д-7395/18 од 03.10.2018. године и исказа сведока АА, полицијског службеника датог на главном претресу дана 21.06.2024. године, а који докази су по браниоцу од одлучног значаја за утврђивање идентитета лица које је критичном приликом оштећеном нанело убод ножем, као и да образложи због чега прихвата или не прихвата ове доказе.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлог побијања нижестепених пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 438. став 2. тачка 1. ЗКП), док суштински својим наводима у овом делу указује на повреду одредбе члана 419. ЗКП, а која повреда одредбе ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту

законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и повреду одредбе члана 16. ЗКП, истицањем да како у конкретном случају није на несумњив начин утврђен идентитет извршиоца предметног кривичног дела, то је суд сходно начелу *in dubio pro reo* требало да реши у корист окривљеног, а бранилац даље истиче и да суд није извршио закониту и непристрасну оцену свих изведених доказа, већ је потпуно занемарио доказе који су ишли у корист окривљеног. Осим тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и повреду одредбе члана 428. став 8. ЗКП, цитирајући законски текст исте. Такође, бранилац окривљеног у поднетом захтеву оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и оцену доказа од стране суда, дајући сопствену оцену изведених доказа и истичући да суд није на несумњив начин утврдио да је окривљени Лука Ђорђевић критичном приликом задао убод ножем оштећеном, а којим наводима бранилац окривљеног указује на погрешно утврђено чињенично стање и погрешну оцену изведених доказа од стране нижестепених судова у побијаним нижестепеним пресудама, а што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Имајући у виду да повреде одредаба члана 16, члана 428. став 8. и члана 440. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Луке Ђорђевића - адвоката Жељка Санковића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић